

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna pet-črtna: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 89.

V Ljubljani, v torek 21. aprila 1891.

Letnik XIX.

Volilci!

Jutri, dné 22. t. m., voli II. razred.

Gospodje volilci ljubljanskega mesta! Pridite na volišče v polnem številu in soglasno oddajte svoje glasove za kandidate, katere Vam priporoča podpisano društvo. Ne ustrašite se brezozirne nasprotne agitacije, ker storili so se potrebni koraki, da se ne bodo godile take nepravilnosti, kakor pri včerajšnji volitvi. Naši kandidatje so:

Omejc Franc,
c. kr. poštni oficijal;

Pavločič Andrej,
upok. železniške postaje načelnik;

Wester Avguštin,
c. kr. gimnazijski profesor.

V Ljubljani, dné 21. aprila 1891.

Odbor katol. političnega društva.

Volitve v mestni zbor.

Strastna je bila včeraj volilna borba tretjega razreda v mestni zastop. Žal, da je zmagala „Narodova“ stranka, ki se je ravno pri tej volitvi pokazala v vsej svoji grdobii. Le s surovostjo, z nasiljem in nepostavnim postopanjem prilastila si je par glasov večine za svoje kandidate. — Že volilna komisija je bila tako sestavljena, da pod predsedništvom

dr. v. Bleiweisa nismo imeli konservativci nobenega somišljenika, seveda se je potem prav poljubno presojala veljavnost glasov. Kakšnega moža da smo imeli kot načelnika komisije, priča nastopni dogodek: Dr. v. Bleiweis izsilil je kramarici, ki prodaja v njegovi hiši, podpis za pooblastilo, s pretvezo, da je vse eno, ako tudi dvakrat podpiše in da jih je že sto na tej strani. — Lep načelnik toliko in toliko volilne komisije; od takega seveda se mora pričakovati da bo objektivno postopal!!

Po dogovoru so vrata v volilno dvorano obkolili nasprotni volilci s pooblastili katere je imela tudi naša stranka. Ko se je volitev pričela, vdrl so ti volilci na volišče in za njimi so se zaprla vrata, da drugi niso mogli v dvorano, ki bi bili preklicali pooblastila. Glavno besedo so imeli na volišču „Narodovi“ agitatorji nevolilci, ki so navlašč delali gnječo, da se je v pravem pomenu besede vsak volilec podal v smrtno nevarnost, ako se je hotel preriti do volilne dvorane.

Naše volilce so s silo nosili z volišča, drugim so vrata zapirali, tako da možje, ki so bili že ob 8. uri na volišču in čakali ves dopoldne, niso mogli oddati svojih glasov; celo pri komisiji so našim volilcem odrekli pravico glasovanja in nekaterim treba je bilo dvakrat iti v dvorano, predno so prišli do svoje pravice; nad volilci iz okolice se je zadržal dr. Bleiweis: Sami kmetje so tukaj; kaj nimate nič dela doma? — Glasove s pooblastili je zametavala komisija, a načelnik pooblastil volilec vselej ni vrnil; govori se celo, da so se konservativne glasovnice vtikale med druge papirje, namesto, da bi jih vrgli v zato pripravljeno posodo.

Pred volilno dvorano so agitatorji, večinoma nevolilci, pritiskali na volilce, trgali jim glasovnice, češ: obesili vas bomo, ako bote „farje“ volili, kleli

so cerkev, pa sv. zakramente, zabavljali na škofa, duhovnike itd. Trosili so že par dnij poprej, da bodo nasilno postopali in res je g. Župančič, kandidat ljubljanske „Narodove“ inteligence, prav po domače „kloftal“ pred volilno dvorano njemu ne ljube ljudi. — Na trgu pa so bili nastavljeni pajki, ki so čakali na došle volilce ter jih vlačili v gostilnice na „golaš“ in pijačo, med tem jim pa naše glasovnice zamenjali s svojimi. — Tako se je vršila včerajšnja volitev; iz teh podatkov smemo reči: To ni bila prosta volitev, to je bilo nasilje, brutalnost, pest je odločevala. — Pri vsem tem pa je bil samo en policaj pred volilno dvorano, ki seveda ni mogel vzdrževati reda. Z ozirom na to pozivljemo danes ljubljansko mestno županstvo, da za prihodnje volilne dneve skrbi za dostojni red, da bodo davkoplačevalci ljubljanski, ko izvršujejo svojo volilno pravico, vsaj zdravja in življenja varni na mestnem magistratu. Vzlasti zahtevamo z vso odločnostjo, da se zabrani pristop v mestno hišo vsem nevolilcem, kajti včeraj je tolpa mlekozobih pobalinov-nevolilcev terorizovala volilce in silen nered napravljala pred voliščem; videli smo namreč med agitatorji nasprotne stranke več Bassermanovih obrazov, ki so bili že večkrat obsojeni zaradi tatvin in izneverjenja pri sodišču. Vse to je bilo ta dan agitator za radikalno stranko, za stranko „inteligence“, ki se v Ljubljani bori zoper „neumnost“. —

Konservativnim možem volilec, ki so včeraj stali kakor skala, ki so morali pretrpeti toliko napadov od raznih stranij, tem možem čast in slava!

P. n. volilce II. razreda pa pozivljemo, naj se jutri v obilnem številu vdeležé volitev v II. razredu ter pokažejo, da se ne vdajo takemu nasilju in soglasno volijo od konservativne strani priporočane kandidate. Svaka sila do vremena! Ne vdajmo se!

LISTEK.

Muzikant.

Vspominka na zadnji predpust. — Napisal R. M.

Predpust se je bližal svojemu koncu; pustna nedelja je minula in vse se je pripravljalo na slovesno praznovanje praznika vseh norcev — pustnega torka.

Sedel sem v pisarni in premišljeval, kako bi najugodnejše tudi jaz pognal predpustni čas. Bil sem tako zamišljen v svoje predpustne načrte, da celó svojega načelnika nisem opazil, ko je vstopil v pisarno. Še le, ko pristopi k meni, vzdramim se ter lotim odloženega dela.

„Ali bi hoteli namestu mene prevzeti posel nadzornika v tovarni za sladkor v Zvanji vasi?“ vpraša me predstojnik. Ko nekoliko premišljam, precej ugane, kaj mi je, ter reče:

„Vem, kaj mislite, pustni torek bi bili radi prosti, kaj ne da? Poznam vas, da radi plešete v veselih družbah. Ne bojte se, svojega veselja ne boste zgrehili, ako greste danes popoldne, ste jutri opoldne že zopet doma in pustni torek zvečer ste popolno prosti.“

Ne sicer rad, vendar sem se udal želji načelnikovi, ker se je skoro nisem mogel ubraniti. — Kmalu sedem v naročen voz ter polagoma zaspim vsled dolgega časa. Nisem torej zapazil, da se že vozimo skoro dve uri.

Voznik ustavi z vozom pred neko gostilno. Gostilničar je urno pri vozu.

„Konje bo treba nekoliko nakrmiti,“ reče mi voznik.

„Prav, toda le urno, meni se mudi,“ rečem ter stopim z voza v gostilno.

„Nič se ne bojte, pridemo še pravi čas v Zvanjo vas,“ odgovori voznik ter jame konje izprezati.

Iz gostilne pa se je glasilo petje in vpitje; slišali so se tudi godei. Bila je svatba. Zavrt v svoj popotni plašč vstopil sem v hišo. Nekaj starejših svatov je sedelo za mizo, mlajši pa so se vrteli po hiši okrog.

Bili so videti prijazni kmetjski ljudje. Povabijo me, naj k njim prisedem. Nevesta in ženin prineseta mi kozarec vina ter me prosita, naj ga izpraznim na zdravje tukaj zbranih svatov.

„Vsem na zdravje!“ vskliknil sem ter izpil kozarec vina. — Jeli smo se razgovarjati prav po domače. Kmalu so me naprosili, naj bi šel plesat z nevesto. Rad sem ustregel tej želji, ne le ker sem ljubil ples, marveč ker se tudi nisem mogel odreči tako prijaznemu povabilu. Plesal sem torej z nevesto, plesal tudi z družicami. Imeli pa nismo posebne sreče. Med plesom je namreč goslar izgubil ravnotežje ter padel izza peči, zadel se ob svetilnico, ki je stala na peči, ter ž njo vred telebnil na tla. Godba seveda je utihnila, noč je bila v hiši — zabave je bilo konec.

Res, da smo nemudoma prižgali drugo svetilnico, toda godca ni bilo mogoče več vzdramiti. Ni se mu sicer prigodilo nič hudega, le vina je bilo preveč in ta ima tudi pri godeih svoje pravice. Same so ležale gosli poleg njega. Mladi svatje so bili seveda nevoljni, ker jim je bilo skaženo vse veselje, godca ni bilo dobiti v bližini nobenega.

Videl sem zadrego mladih veljakov, rad sem včasih sam poigral na gosli, mislil sem si: Predno odideš, napravi prijaznim ljudem za odhod še kratko veselje ter jim zaigraj veselo lepo igro. — Primem torej za gosli ter pričnem ubirati strune. Svatje so bili seveda vsled tega židane volje.

„Gospod, še jedno, še jedno,“ klicali so mi, ko sem hotel odložiti in oditi po svojih opravkih. Zato naročim vozniku, naj takoj napreže in nekoliko počaka, jaz pa še jedno zaigram, kakor sem mislil, za slovo.

Gostilničar me pokliče, da so konji že napreženi; jaz odložim gosli in ne misleč, da bi me kdo zaviral, hočem ogruniti svoj popotni plašč, da bi se usedel na voz.

V tem trenutku pa me prime nekaj trdih rok in me prav trdo posade na moj stol, prav kakor kakega neposlušnega dečaka.

Sedaj se mi je še le zjasnilo, kako nespameten sem bil, ko sem se izdal, da znam igrati na gosli.

„Igrajte nadalje! Ako nečete zastoj, Vas bomo plačali. Denarja imamo dovolj!“ — Videl sem, da so ljudje dobili že preobilo vina v glavo. Ko mi je

Kje bode nova večina?

Dasi je že državni zbor zbran nekaj dni, vendar še za gotovo ne vemo, od kod se bode vzela nova večina. Vladni listi sedaj hvalijo desnico, sedaj levico, kakor bi vlada zares hotela poiskati si večino iz elementov obeh strani zbornice poslancev. Grof Taaffe se pa dosedaj še ni nikoli jasno izjavil.

Mnogi mislijo, da bode res Taaffe sostavil večino iz zmernejših elementov obeh strani zbornice, osnoval tako rekoč neko srednjo stranko, katera bode v narodnih in verskih vprašanjih nevtralna. Ministerskemu predsedniku bi taka večina jako ugažala in ni prvič letos, ko skuša osnovati srednjo stranko. Prizadeval si je že večkrat, in jedro te stranke moralo bi biti veleposestvo, ali dosedaj so bili vsi napori zaman. Vselej je bila posledica temu prizadevanju, da se je vlada morala bolj opreti na desnico.

Bode li letos morda drugače? Mi ne verujemo in imamo za to tehtne vzroke. V prestolnem govoru je vlada razvila obširen program za bodoče zasedanje državnega zbora in mi smo tudi preverjeni, da je vladi tudi resna volja z vsemi silami delati na to, da reši svojo nalogo, katero si je postavila. Verska, državnopravna in narodna vprašanja so se zares v prestolnem govoru nekako potisnila v ozadje in iz tega so nekaterniki jeli sklepati, da se vlada želi bolj oddaljiti od desnice. Mi v grofa Taaffeja ne gojimo posebnega zaupanja. Za svojega dvajsetletnega vladanja je pokazal, da mu ni dosti ležeče na tem, da bi se šolstvo postavilo na versko podlogo in pa izvela narodna enakopravnost tudi za Slovane, najraje bi bil s pomočjo desnice vladal nemškoliberalno. V narodnogospodarskih vprašanjih je pa ministerski predsednik že pokazal, da se ne strinja z levičarji. Tudi socialni in narodnogospodarski program, kateri je razvil v prestolnem govoru, gotovo ni po volji nemškim liberalcem. Ko se bode jel izvajati ta program, bode se takoj pokazalo veliko nasprotje mej vlado in levico, vsega prijateljstva bode nakrat konec.

V prestolnem govoru obeta se varstvo delavcem, skrb za male obrtnike in pa naredbe, da veliki kapital ne bode mogel se preveč šopiriti. Meje se torej hočejo postaviti raznim kartelom kapitalistov, da ne bi mogli več monopolizovati vseh podjetij. Za take reforme pa ne more glasovati noben židovski liberallec. In že sedaj se naglaša po liberalnih glasilih, da baš v socialni zakonodaji ne bodo mogli vkupe hoditi levičarji z grofom Hohenwartom, to se pravi, da levičarji ne bodo mogli glasovati za zakone, s katerimi bi se omejila sila kapitalizma. Vsakdo se še spominja, kak krik je bil nastal v liberalnem taboru, ko se je bil zbornici predložil obrtni red, s katerim se je nekoliko omejila obrtna svoboda. Še večji krik bode pa, če se hoče še bolj kapitalizmu stopiti na prste. Za socialne in narodnogospodarske reforme, napovedane v prestolnem govoru, glasovati morejo le desničarji, protisemitje in morda tudi

jeden izmed svatov celó zagrozil s pestjo, sprevidel sem seveda svoje težavno stališče ter pomignil gostilničarju, naj pokliče mojega voznika. — Kmalu sta bila pri meni in vsi trije smo se skušali siloma preriti do vrat, toda korenjaški mladeniči, bilo jih je kakih deset, stali so pred nami ter nam zgradili pot in predno smo se dobro zavedli, pri čem da smo, ležala sta gostilničar in moj voznik pod klopjo, jaz pa sem obsedel zopet na svojem stolu.

Ker sem videl, da tu ne gre z glavo tiščati skozi zid, zatreti sem moral svojo veliko in opravičeno nevoljo ter prijel zopet za gosli, s katerimi sem potolažil razburjene mlade ljudi. Pri odprtih vratih sem gledal, kako so nekateri hipoma izpregli moje konje ter jim v jasli nasuli ovsu; gostilničarja in mojega voznika so drugi vzeli za mizo v kót, prednje postavili vina in pečenke; mlajši so mi namignili in jaz sem jim moral gosti skoro do ranega jutra.

Bilo je že skoro peta ura zjutraj — žile so mi izstopile na čelu, oči so mi bile trudne in roke so mi omahovale, tako da sem komaj še obdržal gosli. Naposled se mi je zadremalo in padle so mi gosli iz rok na tla. Tedaj sem bil še le rešen tlake, ker se je med tem vzdramil pravi godec iz svoje omotice.

Predno sem odšel, pobotali smo se sicer s svati, vendar mi je ta pust zagrenil predpustne veselice, vzlasti se rad umikam gostilnam, iz katerih se razlega godba bezniskih godcev.

nemški nacionalci, nikakor pa ne zedinjena levica, ki je glavna zastopnica židovskih kapitalistov.

Levičarji se rajši odrekó predpravei nemštva v Avstriji, tudi rajši kaj prijenjajo v državnopravnih ozirih, nego pa v svojih narodnogospodarskih načelih. Za centralizem in nemštvo poganjajo se le zaradi tega, ker so mislili, da so v centralistični državi boljše obvarovani interesi židov in kapitalistov; narodni enakopravnosti pa so se upirali v prvi vrsti zaradi tega, da so netili narodni prepir in tako avstrijske narode odvrčali, da se ne postavijo v bran proti židovskemu kapitalu. Četudi so levičarji v začetku ustavnega življenja v Avstriji tako naglašali jedinstvo države, vendar so privolili v razdelitev cesarstva, ko so spoznali, da se s tem na Ogrskem odpre židovskim kapitalistom rodovitno polje. Te dni smo pa izvedeli, da sta Plener in Ohlumecky bila že pripravljena odreči se nemškemu državnemu jeziku, če se le levica ne potisne v opozicijo. Levičarji se bojé, da bi se narodnogospodarska zakonodaja jela sukati v njim nepovoljnem tiru in zato bi bili že radi prijenjali. Glavna opera zedinjene leveice, kakor liberalcev sploh, je zlata židovska internacionala in ta bi jej takoj odtegnila podporo, ko bi levičarji nehali braniti židovske koristi. Pri državnoborskih in občinskih volitvah na Dunaju dali so letos židje na tisoče in tisoče goldinarjev levičarjem za agitacije.

Ker levica torej ne more podpirati grofa Taaffeja v narodnogospodarski in socialni zakonodaji, moral bode torej gledati, da sostavi večino iz družih elementov, ki so ga voljni podpirati, to je iz desničarjev, protisemitov in nekaterih drugih poslancev, ki še neso odvisni od židovstva. Ker bode vlada prisiljena vladati z desničarji, morala se bode ozirati tudi na njih želje ne le v narodnogospodarskem, temveč tudi v verskem in narodnem oziru. Zato smo pa preverjeni, da so se varali oni, ki so mislili, da so za bodočih šest let vsa verska in narodna vprašanja že odstranjena. Prav lahko je mogoče, da šolska zakonodaja na verski podlagi v novi državnoborski dobi stori še odločen korak dalje. Seveda z začetka razmere neso popolno za konservativce ugodne, ker vlada se more preveriti poprej pri narodnogospodarski zakonodaji, kako potrebna jej je desnica, še-le potem bode jela obračati večjo pozornost njenim težnjam in tudi bolj gledati na Slovane, ki smo še najbolj zanesljivi, ker smo še, hvala Bogu, z malimi izjemami precéj nezavisni od židovstva.

„Matica Slovenska.“

LXXXVIII. odborova seja.

Navzočni: Gg. J. Marn (predsednik), A. Bartel, dr. H. Dolence, A. Koblar, Ant. Kržič, dr. J. Lesar, Fr. Levec, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, A. Praprotnik, S. Rutar, J. Šubio, J. Tomšič, J. Vavrú, Fr. Wiesthaler, Ant. in Vil. Zupančič, dr. Fr. Zupaneč (odborniki), E. Lah, zapisnikar.

Zapisnik 87. odborove seje, katerega sta pregledala in odobrila poverovatelja prof. Bartel in Pleteršnik, ki imata biti poverovatelja tudi današnjemu, se potrdi brez ugovora.

Na ogled je zapisnik o seji književnega odseka z 10. dne aprila.

Tajnik, kateremu je potekla triletna doba, se z vsklikom potrdi tudi za prihodnja tri leta. (Op. red § 36.)

Predsednik se spominja v primernih besedah pokojnega častnega člana viteza dr. Miklošiča, † 7. marca t. l. na Dunaju, kateremu je „Matica“ po deputaciji položila krasen venec na rakev, ter prečita pismo odbornika g. Navratila, ki popisuje zadnje dneve pokojnikove ter govori o njegovem pogrebu. Sklene se, da se to zanimivo poročilo s primérnim dodatkom o njegovih poslednjih spisih itd. pridene letošnjemu „Letopisu“ v zvezi z životo-pisom iz l. 1883. povodom sedemdesetletnice.

Govornik omenja dalje, da je umrl 17. marca t. l. društveni ustanovnik in večletni odbornik, deželni glavar dr. Poklukar. Njegovega pogreba na praznik sv. Jožefa se je udeležilo veliko mati-čarjev; predsedništvo je položilo v imenu društva na rakev venec z narodnimi trakovi.

„Matica“ je zgubila vsled smrti ustanovnika in večletnega marljivega poverjenika, dekana in častnega kanonika M. Skubica v Ribnici.

Vsled oporoke pokojnega kanonika in pisatelja A. Webra, ki je bil tudi „Matičin“ ustanovnik, je prejelo društvo po prof. Cvjetku Rubetiču, izvrševaleu njegove volitve, pred kratkim krasno darilo jeden eksemplar skupnih del pokojnikovih v devetih

ukusno vezanih zvezkih, ki jih je bil dal natisniti samo v 20 eksemplarih in so stali do 4000 gld. Za to darilo se je predsedništvo o svojem času v imenu „Slov. Matic“ že tudi zahvalilo.

Odpoved obolelega odbornika in blagajnika g. L. Robiča se do obnove zbora ne sprejme; pač pa se sklene, da ga bota provizorno dotlej nadomestovala predsednik in tajnik. Denarne pošiljatve je dotlej adresirati na upravništvo „Matic“.

O tej priliki sklene odbor tudi, da bôdi občni zbor še pred velikimi šolskimi počitnicami.

Matica izda letos troje društvenih knjig in sicer:

1. Letopis za leto 1891. Urednik g. prof. A. Bartel. Vsebina je knjigi že zagotovljena, tvarina razvrščena, preračunjena pa na kacic 20 pol. Bibliografiji naj se oblika nekoliko spremeni, sestavlja pa naj jo tudi znanprej še g. odbornik Tomšič. Knjigo bo tiskala „Národna tiskarna“.

2. Pegam in Lambergar, Spisal dr. Fr. D. — Knjigo, katere je polovica že gotova, tiska kot VI. zvezek „Zabavne knjižnice“ tiskarna Blasnikovih dedičev.

3. Zgodovina „Novega Mesta“; spisuje prof. J. Vrhovec. Rokopis, katerega ima pisatelj sedaj še v konečni reviziji, pojde prihodnji mesec v „Katoliško tiskarno“.

Društvenih knjig se bo tiskalo po 2400 iztisov, s tiskarnami je napraviti tiskovne pogodbe. Knjige naj veže še sedaj knjigovez Fr. Dežman.

Odbor sklene po nasvetu književnega odseka, da prične Matica z objavljajem obširnejše „Slovenske zgodovine“. Delo hoče voditi g. prof. Rutar in si pridobiti v ta namen več sotrudnikov-strokovnjakov. Kot društvena knjiga za l. 1892 se potrdi „Goriška“ iz peresa g. prof. Rutarja.

Gledé III. natisa Pokorni-Tuškevega „Prirodopisa rastlinstva“ se ukrene potrebno, da izide še o pravem času za šolsko leto 1892/3.

Povest „Mešetar“ se ima vrniti pisatelju, da jo v smislu ocene presojevalcev popravi in odboru potem vnovič predloži. Drugo obširnejšo povest „Z ognjem in mečem“, poljski spisal H. Sienkiewicz, bodo pregledali še drugi presojevalci, da izrekó svoje mnenje in stavijo odboru o svojem času dotične nasvete. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. aprila.

Notranje dežele.

Adresa. Vlada bi bila rada, da bi se na prestolni govor odgovorilo z adreso, za katero bi glasovale vse stranke. Taka adresa morala bi biti kolikor je moči brez politične barve in brez prave vsebine ter bi morala biti sestavljena iz samih dvomljivih fraz. Sedaj se pa kaže, da bi nobena stranka s tako adreso ne bila zadovoljna. Proti taki prazni adresi neso le levičarji, temveč tudi Hohenwartov klub in Poljaki. Zaradi tega se bode pa predlagalo več adres in adresna debata utegne biti precéj burna. Vse stranke bodo porabile to priliko, da pospešijo pojasnitev položaja.

Staročehi. V nedeljo je dr. Matuš v staročeskem klubu se izrekel proti temu, da se osnuje na Češkem katoliško-konservativna stranka, kakeršno je priporočal knez Karol Schwarzenberg. On priznava, da brez vere ni prave kulture in reda v državi in bi bilo želeti, da vera v mnogih napravah dobi več veljave, vendar se mu ne zdi potrebno, da se osnuje še tretja stranka mej Čehi. Nam je popolnoma umljivo, da Matušu ne ugaja osnova katoliške stranke, ker ž njo bi se morda naredil konec staročeski stranki. Zaradi tega pa še ni rečeno, da nova stranka ni potrebna sedaj, ko so Staročehi izgubili ves vpliv in se nikjer dosti ne poštevajo. Katoliška stranka se bode strogo držala konservativnih načel in je pričakovati, da bode dosegla večje vspehe, nego Staročehi, ki so le preradi omahovali.

Mladočehi in Poljaki. Povedali smo že, da se je mislilo Mladočehom v najštevilnejših odsekih odločiti samo po dva mandata. Ker je pa v mladočeskem klubu zavladao zadnji čas jako miroljubno mišljenje in se kaže, da Mladočehi hočejo zares polagoma poprijeti se politike dr. Riegra, so Poljaki jeli se zanje potegovati, da bi se jim dalo v odsekih, v katerih je po 36 članov, vsaj po tri mandate, kar se najbrž tudi zgodi. Poljaki in Mladočehi se malo približujejo, ker se v mladočeskem klubu radikalni elementi nazaj potiskajo in imata glavno besedo Trojan in Engel. Seveda se ne vé, koliko časa bodeta Gregor in Vašaty hotela igrati podrejeno vlogo, če pa ta dva rusofila pridobita v klubu odločilen vpliv, bode pa konec prijaznejšim razmeram mej Mladočehi in Poljaki.

Vrejenje valute. Liberalcem ni prav po godu, da prestolni govor ne omenja vrejenja valute,

s katero bi se uvela zlata veljava. Židovski kapitalisti se nadejajo, da bi pri tej vredbi imeli precej dobička in so zatoj liberalci jako navdušeni zanj. Država bi pa najbrž bila le na zgubi, ker bi bilo težko dobiti potrebne množine zlata, ki bi se gotovo jako podražilo.

Elektrotehnični inženjerji. Vojno ministerstvo hoče pri mornarici nastaviti posebne elektrotehnične inženjerje, ker je elektrotehnika velike važnosti za mornarico. Elektrotehničnimi inženjerji imenovani bodo pomorski častniki, kateri so dovršili študije na velikih tehničnih šolah in so napravili posebne izpite. Elektrotehnični inženjerji bodo izvršeni v sedmi, osmi, deveti in deseti dijetni razred.

Vnanje države.

Nedeljski počitek. Danski parlament vsprejel je zakon, da ob nedeljah in praznikih od 9. ure dalje morajo biti zaprte vse prodajalnice in delavnice, samo brivnice morajo se zapreti še le opoldne. Vsi nastavljeni pri javnih zavodih morajo vsak teden imeti jedenkrat prost dan, kateri pa mora biti vsakih štirinajst dni jedenkrat na nedeljo.

Umor ministra Belčeva. Ruski in francoski listi so naposled jeli trditi, da je Stambulov sam umoril Belčeva. Ta vest je očitno zlagana in ima le namen, očrnuti bolgarskega ministerkega predsednika, ki je odločen mož in ne pusti nobenih tujih agitacij v deželi. Ruski in francoski listi so navadno polni laži o Bolgariji. Razširili so bili tudi vest, da se je Mutkurov sam umoril, ker je Stambulov izvedel, da je bil zamotan v neko zaroto proti njemu, dasiravno vsak razsoden človek vé, da bi se Mutkurov v Neapolju ne bilo treba umoriti, ko bi bil tudi zamotan v zaroto, kajti v inozemstvu bil bi pač našel varno zavetje proti Stambulovu. Zatorej najbolje storimo, če ničesar ne verjamemo, kar pišejo ruski in francoski listi o Bolgariji, saj je tudi znano, da vsi dobivajo vesti iz jednega in istega vira.

Knez Bismarck vsprejel je te dni deputacijo kielskega konservativnega društva in izrazil, da ga veseli, ker ga je počastilo baš konservativno društvo. On je tudi bil vedno konservativen. Konservativen je oni, ki deluje na to, da se ohranijo stare naprave, če so dobre. Kdor je konservativen, ni treba, da bi bil tudi zmirom vladar, kajti so tudi vlade, ki rađa stare naprave brez potrebe razdirajo. Potem je Bismarck dokazoval, da je on bil vedno konservativen. Res je marsikaj starega razdril, pa le zaradi tega, ker je bilo slabo, in je novo sezidal, ki je mnogo bolje od prejšnjega. Nemci bi bili morda prišli še pod tujo vlado, da on ni Nemčije zjedini. To zjedinenje bilo je potrebno in je torej jako konservativno delo. Koncem svojega govora je rekel, da je neumnost od njega zahtevati, da bi se za javne zadeve ne brigal, in da bi molčal, če drugi po nepotrebnem razdirajo stare dobre naprave, v takem slučaju je njegova dolžnost govoriti in si ne bode dal ust zamašiti. — Govor je bil sicer precej miren, ali videlo se mu je, da je bil naperjen proti mlademu cesarju, ki hoče vse preobrniti.

Bismarckova kandidatura. Vodje nemške narodne stranke so se jeli bati, da bi Bismarck ne propal pri ožji volitvi, in so odpotovali agitirat zanj. Pri prvi volitvi je knezu zares le malo glasov manjkalo do polovične večine, ali socijalni demokrati nadaljujejo silno agitacijo in utegnejo pridobiti svojemu kandidatu precej glasov. Mnogo volilcev se pa druge volitve morda udeležilo ne bode, mnogi naprednjaki utegnejo se odločiti za socijalista. Kompromisi mej socijalnimi demokrati in naprednjaki niso več novi, temveč ste ti dve stranki že večkrat podpirali druga drugo.

Bonapartisti. Bivši minister Napoleona III., Emil Olivier, se je proti dopisniku lista „Figaro“ izjavil, da je bonapartistična stranka mrtva. Hvalil je pa bivši minister pokojnega princea Jeroma, da je bil tudi pogumen mož, ali le to napako je imel, da se ni bahal, kar je pa treba na Francoskem, kjer le širokoustneži pridejo do veljave. Kar se tiče stranke, morda Olivier prav sodi, ali princ pač ni zaslužil hvale.

Izvirni dopisi.

Iz Suhe na Koroškem, 16. aprila. Prvi občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Libeliče in okolico vršil se je nepričakovano sijajno na Suhi 12. t. m. Ker libeliški gostilničarji niso bili toliko prijazni, nam privoščiti kakega prostora, in ker se je s tem hotelo od nasprotne strani celo zborovanje bržkone preprečiti, zbralo se je tedaj na Suhi pri narodnem gostilničarju na omenjeni dan toliko ljudstva, da so bili vsi prostori prostorne gostilnice pretesni.

Ob 4. uri popoldne pridejo željno pričakovani gostje, g. Rohrman, pristav deželne kmetijske šole na Grmu na Dolenjskem, in gg. pevci iz Maribora, ki so bili od zbranega ljudstva prisrčno pozdravljeni; topiči pa so pokali, da se je v bližnjih, sedaj že nemških gorah onkraj Drave daleč na okrog slišal njihov odmev.

Poleg imenovanih gospodov počastili so naš shod tudi še č. gg. Matija Randl, župnik švabeški,

Ivan Držanič, župnik ettendorfski, J. Papler, provizor šentmiklavški, Ant. Gabron, provizor šentstabski, in kapelan Ant. Žak iz Dravberka.

Ko so pevci zapeli krasni „Mili kraj“, predstavil je g. V. Glinik, podružnični načelnik, gosp. Rohrmann, ki je na hodniku zunaj hiše stoječ govoril blizu dve ure slovenskemu ljudstvu, katerega se je pred hodnikom pod milim nebom zbralo več nego tristo.

Mladostni g. govornik je nas poučeval v raznih strokah kmetijstva, omenjal glavne hibe pri našem gospodarstvu, in se je pokazal pri tej priliki pravega in izvrstnega veščaka v svoji stroki, kajti ljudstvo ga je vstrajno poslušalo, dasi je brl hladen veter, in z radostjo in navdušenjem sprejelo njegovo prezanimivo predavanje.

Gosp. J. P. je potem v daljšem govoru razjasnjeval glavni namen podružnic sv. Cirila in Metoda, namreč vsestransko podpirati in blažiti slovensko šolstvo na verski podlagi, ter govoril o dveh svetinjah, ki ste Slovence najdražji, — o veri in maternem jeziku, držeč se izreka rajnkega našega nepozabljivega škofa Ant. Slomška: „Pustite Slovence dve reči, ki ste jim dragi, kakor svetle oči: Sveto vero katoliško in besedo materno“.

Po vpisovanju udov, katerih je že do sedaj pristopilo nad dvesto, volil se je odbor in so bili izvoljeni zopet stari odborniki in Vinko Glinik predsednikom. Po zaključenem zborovanju začne se še le prava zabava in pravo veselje.

Vrli gg. pevci razveseljevali in očarovali so nas s svojim prekrasnim in izbornim petjem. Vsako pesem morali so po dva- in trikrat ponavljati. Veselje in navdušenje je prikipelo do vrhunca, ko smo čuli divno, človeško srce pretresujočo pesem: „Slovenec sem“. Ta pesem je na navzoče napravila tako mogočen vtis, da so mnogim našim Slovence in Slovenkam igrale solze v očeh in da je iz sto in sto src odmevalo: „Slovenec sem“ in „Slovenec bodem“.

Gospodje Rohrman in pevci izražali so v svojih govorih in napitnicah svojo začudenje, da na Koroškem pri tako neugodnih razmerah še živi toliko vneto in navdušeno ljudstvo, in se nadejajo, da takemu ljudstvu morajo jedenkrat prisijati milejši dnevi.

Tudi od naše strani se je napivalo gg. gostom, ki naj vzemó seboj zagotovilo, da niso zaman storili take daljne in težavne poti, marveč da so pridobili še marsikatero srce, ki prej ni bilo za našo pošteno sveto stvar, in da nam ostanejo v hvaležnem, blagem spominu.

Slava g. Rohrmanu in vrlim gg. pevcem. Posebno hvalo še izrekamo slavnemu vodstvu glavne družbe, ki je blagovolilo nam poslati govornika in pevce. Još Koroška ni propala!

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je potrdil postavni načrt o garanciji čistega dohodka za dolenski železnici.

(Za kaj se gre pri letošnjih mestnih volitvah?) Pod tem naslovom naševa včerajšnji „Slov. Narod“ grozovite posledice, ko bi zmagala konservativna stranka. Člankar je razgrnil židovsko glasilo „Neue Fr. Presse“ ter navel „znamenit“ dopis iz Ljubljane, v katerem se slikajo stara „jezuitska strašila“. „Narodova“ gospoda je sama prepričana o neistinitosti židovskih poročil, a v tem slučaju so ji dobro došla proti „klerikalizmu“. Starejši slovenski dnevnik, glasilo slovenske „inteligence“, zašel je že — in to nam zatrjujejo celo mnogi odlični njegovi pristaši — do najskrajnejših in najpodlejših sredstev, kakeršnih nikdar neso uporabljali naši domači narodni nasprotniki. Vprašamo torej: Ali je v taci razmerah sploh mogoča kaka sloga, ali more človek podati še kdaj v spravo roke, če mu s pestmi bijejo v obraz ter ga ometavajo s cestnim blatom? Slepa strast ne more obroditi dobrega sadu, in to se bode prej ali slej britko maščevalo nad narodom slovenskim. Le tako naprej!

(Taki-le ste!!) Poroča se nam o mestni volitvi dné 20. t. m., da je g. O., kateremu je neka ženska dala pooblastilo, šel s tem pooblastilom volit. Ko pokaže tjakaj pooblastilo, pravi predsednik volilne komisije dr. vitez Bleiweis, da je ta ženska že njemu pooblastilo dala ter ga zavrne s porogljivo-hudomušno opazko: „taki-le ste!!“ Pooblastilo je pa pridržal, a glas zavrnil. Volilec radoveden, kako bi bilo mogoče, da bi bila ta oseba g. dr. vitez Bleiweis pooblastilo dala, gre volilko samo vprašat, in ta mu reče, da svojega pooblastila ni

preklicala, ter je temu še jedenkrat pooblastilo lastnoročno podpisala ter mu rekla, naj gre za njo volit. Povedala je tudi, da jo je dr. vitez Bleiweis večkrat nagovarjal za pooblastilo. Drugič mu je odgovorila, da je svoje pooblastilo že drugemu oddala ter da ne more nobenega več podpisati. Pri tej priliki rohnal je g. vitez tako nad njo, da se je neka druga ženska, ki je stala pri njeni krami, kar tresla in potem osupnena vprašala: „Kaj pa je, da so gospod tako hudi? Ali gre za kakšen denar?“ Prigovarjal ji je na to tretjič, da to nič ne dene, če se še jednemu podpiše, da jih je več kot sto in sto takih, ki so več pooblastil podpisale. Po tej nezaslišani sili se je sicer podpisala, a preklicala svojega glasa nikakor ni. Tudi odločno izjavlja, da za dr. viteza Bleiweisa stranko ni dala in bi ne bila nikdar dala svojega glasu. In nota bene!! Ta glas je bil od predsednika volilne komisije gospoda viteza prvi oddan, zato se ni bilo treba bati gospodu predsedniku, da bi pravo pooblastilo te volilke veljalo. Tako postavno se je začel volilni akt!! To je viteški čin junaka naših radikalcev! Taki-le ste!!

(Pogozdovanje tivolskega gozda.) Kakor poroča „Laib. Ztg.“, bodo v mestnem tivolskem gozdu na vseh mestih, kjer je lanski vihar polomil toliko dreves, nasadili 52.000 komadov raznovrstnega iglastega drevja, največ jelovine.

(Za obrtnike.) Najvišje sodišče je odločilo z ozirom na obrtno novelo, da je nepostavno, če mojster sili učenca opravljati domača dela, ki niso v zvezi z dotičnim rokodelstvom. V tem slučaju more učenec, oziroma njegov oče, razrušiti z mojstrom sklenjeno pogodbo ter nazaj zahtevati plačano učnino.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce) na Dunaju je poslal č. g. F. K., duhovnik ljubljanske škofije, 20 gld. s prošnjo, da se njegovo ime ne objavi. Pač najlepša dobrotljivost, ki ne išče glasne hvale; bodi s tem izrečena prisrčna zahvala od onih, katerim je dar namenjen.

(Z Mirne) se nam poroča: Pri nas letos ljudje zelo mrjó, večinoma otroci; danes 19. t. m. je umrl že 35. — Čudno je pri nas vreme; včeraj 18. t. m. je snežilo, danes pa imamo lep pomladni dan. — Tudi pri nas so zajci na drevesih naredili nenavadno škodo; že cvet bi bila nekatera drevesa nastavila, sedaj pa morajo biti v drugo cepljena. — V Ameriko jo še vedno kdo potegne. V minolem letu jih je šlo čez 30. Eden je pisal domov: „Tudi na Mirni je Amerika, ko bi tako delali, kakor tukaj; zvečer ne čutimo rok od dela.“ — Dne 26. t. m. bi se moral tukaj pričeti misijon, a moral se je preložiti na poznejši čas.

(Žensko pomočno društvo) za Kranjsko v Ljubljani ima občni zbor v četrtek, dné 30. aprila, dopoldne ob 11 uri v stanovanju gospe društvene načelnice na Turjaškem trgu št. 5, tretje nadstropje. Na dnevnem redu so: Poročilo o društvenem delovanju za leto 1890, o računskem zaključku, o premembah društvenih pravil, volitev računskih preglednikov in slučajni nasveti. Za sklepčnost je treba vsaj 20 članov.

(Akad. društvo „Triglav“) v Gradcu izbralo si je pri prvem rednem zborovanju poletnega tečaja 1891. sledečeg. v svoj odbor: Predsednik stud. med. Ivan Jenko, podpredsednik: stud. iur. Oton Vidic, tajnik: stud. iur. Vinko Strgar, blagajnik: stud. iur. Lavoslav Pavletič, knjižničar: stud. phil. Miha Munih, gospodar: stud. iur. Mirko Nerač, odbor. namestnik: stud. iur. Jos. Gallé.

(Šmartinsko pevsko društvo „Zvon“) priredi dné 26. aprila v nedeljo popoldne ob 4. uri v prostorih g. Ig. Zore-ta v Črnem potoku svojo ustanovno veselico s sledečim vspevom: 1. * * * „Zvon“, kantata za moški zbor. 2. Sattner: „Studentku“, mešani zbor. 3. Grbic: „Ukazi“, četvero-spev. 4. * * * „Na goró“, moški zbor. 5. Urlav-barji, komični trospev. 6. Sattner: „Na planine“, mešani zbor. 7. Grbic: „Pred slovesom“, moški četvero-spev. 8. Ned. ed: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 9. * * * „Lovska“, moški zbor. 10. Volarič: „Le pevaj tičica“, mešani zbor. 11. „Stotnik i sluga“, komični prizor. 12. Ples. — K obilni udeležbi vabi najljudnejše odbor. Vstopnina za ude 20 kr., z družino 40 kr., za neude 30 kr., z družino 60 kr.

(„Domovina“) zval se bode nov političen-gospodarski list, kateri bode pričel izhajati začetkom maja t. l. v Celji. Izdajatelj in urednik mu bode Dragotin Hribar, tiskar v Celji. Prihajal bode dvakrat na mesec in stal do konca leta le

jeden goldinar. List, katerega potrebo so spoznali ondodni svetni in duhovni voditelji naroda, prinašal bode celjske, spodnještajerske in slovenske novosti sploh. Poročal o dogodkih v Avstriji in po širnem svetu na kratko; gojil bode pravo avstrijsko domoljubje, priporočal verno, krščansko življenje in poudarjal v zvezi s temi načeli slovensko zavednost in rodoljubje. S politiko se bode le toliko pečal, kolikor zahtevajo ondodne posebne razmere. Neopravičene napade nasprotnikov na poštene slovenske zavode in domoljube zavračal bode vselej krepko. Prva številka izide prvo soboto meseca maja. Naročnina naj se pošilja pod naslovom: Dragotin Hribar v Celji. — Z ozirom na obilico slovenskih listov nismo uverjeni o potrebi novega politično-gospodarskega lista. Objavimo to naznanilo, ker g. izdajatelj obljubljuje, da bode list gojil pravo avstrijsko domoljubje in priporočal verno, krščansko življenje. Ko nam pride list v roke, mogli bomo soditi.

Raznoterosti.

— „Mala vita“. Ker se sedaj v Bariju vrši pravda proti 179 članom družbe „Mala vita“, slikajo italijanski listi obširno organizacijo tajne družbe „Camorra“, katere podružnica je prav za prav „Mala vita“. V Italiji obstoji namreč še vedno družba camorristov, ki se je bila osnovala 1860. leta proti Bourbonom. Vladi se ni posrečilo, razpustiti jo, ko je dovršila svojo nalogo. Če tudi je nje oblika se nekoliko ublažila in so zlasti umor izbrisali iz pravil, vendar je sistematična sleparija glavno načelo njeno. Delovanje te družbe se je razširilo po vsej deželi, sega celó v ječe. Na enak način, kakor „Camorra“, osnovane so tudi družbe „Maffia“, „Teppa“ in „Mala vita“, na katerih zastavi zapisani ste tudi goljufija in tatvina. Novinec sicer priseže, da bode z jedno nogo v grobu, z drugo v verigah ostavil očeta, mater, otroke in sorodnike ter se boril proti hudobiji in pospeševal človečnost, ali v resnici je naloga njegova vse drugačna. Povejmo nekoliko o določbah in občevarju „Camorre“. Družba je razdeljena v tri oddelke, kateri ima vsak glavarja in računovodjo. Njeni člani razdelé se v tri vrste: „camorrista“, „picciotte“ (majhne) in novince. Načelnik „Camorri“ imenuje se „Saggio camorrista“ ali „Saggio maestro“ (modri camorrist — modri gospod). Drugi camorristi se imenujejo „zio“ (strici). Camorristi imenujejo se „Società maggiore“, drugi pa „Società minore“. Novo vstopivši plača 200 lir vstopnine, ki se razdeli med camorriste. Člani te družbe ne smejo biti člani družb, katere so ustanovili carabinieri, redarji, finančni ali pa carinski stražniki. Novinec ima dolžnost, če je v ječi, sovjetemu višjemu članu postiljati postelj, pomivati skleda itd., sploh vse storiti, kar mu veli. Tatvina je prosta. Kar ukrade kak član „Male vite“, mora izročiti računovodji, da v osmih dneh razdeli med člane; načelnik dobi največ, drugi pa enakomerno. Pregreški proti „višjim“ kaznujejo se s tepenjem ali pa tudi smrtjo. Kdo ima izvršiti kazni, določi se z žrebanjem. Izvrševalec more precej kazni izvršiti, če ne, zadene njega jednaka kazni. Glavarji družbe vedno dopisujejo s člani, naj bodo poslednji tudi v ječah ali kazenskih kolonijah. Novinci se zavežejo, da bodo o vsem molčali, tovariše podpirali v boleznih, ječah in pri pretepih in po možnosti delali za družbo. Njih geslo je: Kdor ničesa nema, ima pravico živeti od premoženja onih, ki kaj imajo. Če hoče kdo vstopiti v „Malo vito“, mora se ponuditi jednemu članu. Ta naznani glavarju, ki začne poizvedovati, če je dotičnik vreden, da ga vsprejmejo v družbo. Ta poizvedovanja vrše se pismeno. Če se glasi odgovor: „Vi morete dotičniku dati čisto srajco,“ vsprejmo ga. Glavar odloči, da se kandidat povabi na določen kraj. Družba svoja zbirališča vedno menja. Predno tovariši začno posvetovanje, odložé orožje, ker pri posvetovanju ne sme biti nikdo oborožen. Ko se vsedejo, poroča glavar o zaslugah novo vstopivšega. Sedaj pride kandidat. Vsi vstanejo v krog in denejo roke križem. Tri korake od kroga stoji novinec in

vpraša: „Dobro jutro, gospóda, je li dovoljeno?“ Glavar dvakrat odgovori: „Vstopite po prosti poti! Kaj hočete od družbe?“ — „Želim drugo rastlino. Če mislite, da mi je dati ne morete, izbacnite me iz družbe.“ Glavar mu sedaj naznani, da so ga vsprejeli in novinec priseže. Ceremonija konča se pa s fantastičnim govorom glavarja, kateri drži v jedni roki tehniko, v drugi pa bodalo, in kateri slika v strašnih barvah kazni izdajalstva.

— Nepremišljena apriska šala. Kmetica Ivana Bere v Szeghalomu dobila je o veliki noči brezimno pismo, da so njenega sinu pri vojakih na smrt obsodili. Kmetico je zadela od strahu kap, ko je to čitala. Hitro so potem brzojavili v Budimpešto in zvedeli, da je sin še živ. Sedaj se je začelo preiskavati, kdo je pisal ono brezimno osodopolno pismo.

— Veliki knez Mihael Mihajlovič. Car velikemu knezu Mihaelu Mihajloviču ni za zmirom prepovedal prihoda v Rusijo zaradi ženitve njegove, temveč le za pet let. Odvzele so se mu pa pač vse vojaške časti.

— Veliki mojster italijanskih prostozidarjev — navaden tat. Pokazalo se je, da je veliki mojster italijanskih prostozidarjev, Adriani Lemmi, bil v 23. letu dné 22. marca 1844 v Marseillu obsojen zaradi tatvine. Italijanski listi objavili so te dni vse akte, ki se tičejo te zadeve.

Telegrami.

Dunaj, 20. aprila. Danes dopoldne je cesar sprejel v avdijenci predsedništvo državnega zbora, dr. Smolko, barona Chlumcekega in dr. Kathreina, ter izrazil svoje zadovoljstvo o sestavi predsedništva. Dalje je cesar govoril o prihodnjem programu državnega zbora ter izrazil upanje, da bode zbornica rešila v prestolnem govoru našeta gospodarska vprašanja. Želeti je, pripomnil je cesar, da se parlamentarna dela hitro prično in vsestransko pospešujejo. — Kralj Milan se je včeraj zvečer pripeljal iz Belgrada, tu ostane nekaj dni in se odpelje v Pariz.

Dunaj, 21. aprila. Adresni odsek je pričel posvetovanje v navzočnosti vseh ministrov. Plener je izrazil zadovoljstvo, da prestolni govor v prvi vrsti naglašá gospodarske reforme, in želi, da bi v sedanjem zasedanju ne prišla na vrsto državnopravna, narodna in verska vprašanja. — Na interpelacijo poslanca Hallwicha o avstrijsko-nemški pogodbi je odgovoril trgovski minister, da se bode mogoče zjediniti tudi v onih točkah, o katerih doslej vladi niste bili edini.

Cetinje, 20. aprila. Črnogorski knez Nikola, kneginja Milena in vojvodinja Leuchtenburška so se odpeljali v Kotor, od koder odpotujejo v Cannes in Pariz.

Pittsburg, 21. aprila. Reuterjevo izvestje: Delavci so napali tovarno družbe „Frick“ v Scottdale v Pensilvaniji. Položaj je vsako uro nevarnejši. Delavci streljajo tudi z bombami. Več delavcev so ukazali zapreti. Sherifi pa izjavljajo, da jih ne morejo prijeti brez vojaške pomoči.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—70)

Tuji.

19. aprila.

Pri **Maliču**: Pichler, tovarnar; Plauer, Wingl, Schacherl, Berner, Riecl, Gerlich, Langer, trgovci, z Dunaja. — Hirschler, trgovec, iz Požuna. — Schelesnikar z rodbino iz

Gradea. — Schneider, zasebni uradnik, s hčerjo, iz Topuske. — Eckman, c. in kr. poročnik, iz Gradea. — Naeke, potovalec, iz Toplice. — Zeffer iz Brna.

Pri **Stonu**: Oesterreicher, Schlesinger, Schaub, Fürber, Berger, trgovci; Haselsteiner, podobar; L. Schott, Goldhamer, z Dunaja. — M. Schott iz Trsta. — Hufnagel, logar, s so-progo, iz Kočevja. — Bettelheim, trgovec, iz Vel. Kaniže. — dr. vitez Campitelli, deželni glavar; dr. Cleva, dež. odbornik, iz Poreča. — Thaumau iz Zgoreleca.

Pri **avstrijskem caru**: Logar, trgovski pomočnik, iz Kranja. — Kukovič iz Brežic. — Gaspari, živinozdravnik iz Postojine.

Pri **bavarskem dvoru**: Khun, potovalec, iz Maribora.

Pri **južnem kolodvoru**: Wolf, potovalec, s Ptuja.

Umrli so:

17. aprila. Jakob Poblei, urarjev sin, 1 mesec, Streliške ulice 11, katar v črevih.

18. aprila. Alojzija Poderžaj, delavka, 16 let, Florijanske ulice 38, meningitis. — Rudolf Ivan, delavec sin, 5 dni, Trnovske ulice 5, oslabljenje. — Franc Grum, klepar, 45½ leta, Tržaška cesta 6, jetika.

20. aprila. Alojzija Račič, kajzarjeva hči, 10 mesecev, Ilovca 27, katar v črevih. — Franc Kaufman, prisiljenec, 25 let, Poljanski nasip 50, pleuritis.

V bolnišnici:

18. aprila. Marija Dolenc, gostačeva žena, 30 let, febris puerperalis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Molrine na 24 ur v bud.
opazovanja	razločena v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	737.6	5.2	sl. zapad	oblačno	0.50
20. u. pop.	737.7	9.2	sl. vzh.	"	dež
9. u. zveč.	738.1	5.2	"	jasno	
Srednja temperatura 8.3°, za 1.0° nad normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

21. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	glđ	45	kr
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	92	"	54	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	80	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	80	"
Akcije avstr.-ogerske banke	991	"	—	"
Kreditne akcije	299	"	—	"
London	116	"	35	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	22	"
Cesarski cekini	5	"	50	"
Nemške marke	57	"	—	"

Poslano.*)

Ker vredništvo „Slov. Naroda“ noče preklicati notice, ki je bila pisana proti meni, prosim tem potom, naj mi „Slov. Narod“ s številkami dokaže:

I. Koliko pooblastil sem jaz izročil konzervativni stranki;

II. pri katerih osebah sem jaz zoper kandidate „Slovenskega društva“ agitiral.

Dokler mi „Slov. Narod“ ne dokaže svoje trditve, toliko časa Vas bom imenoval obrekovalce, ker bi radi vodo na svoj mlin napeljali. Pomilujem, da „Slov. Narod“ tako nepremišljeno in brez dokazov napada ljudi.

Ljubljana, dné 21. aprila 1891.

Fran Črne,

sluga okr. bolniške blagajne.

*) Za stvari pod tem naslovom ne sprejememo odgovorosti. Op. vred.

Učenca

za prodajalnico z mešanim blagom sprejme takoj

(2—2)

J. Modic,

Nova Vas pri Rakeku,

kjer se dobé natančnejše poizvedbe.

Sargove glicerinovne specijalitete.

Odkar sta izumila glicerinovne specijalitete **F. A. Sarg** in **Karol Sarg**, rabi jih **Njeno Veličastvo cesarica** in drugi udje cesarske naše rodovine, kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specijalitete priporočajo: **prof. baron Liefig**, **prof. pl. Hebra**, **pl. Zeissl**, **cesarski svetnik pl. Scherzer** itd. itd., **dvorna zobozdravnika Thomas** na Dunaji in **Meister** v Gothi itd.

Glicerino milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatljici 65 kr., v deščicah po 3 koščke vkupe 90 kr., v škatljici po 3 koščke 60 kr.

Medeno glicerino milo v zavitku po 3 koščke 60 "

Tekoče glicerino milo v steklenici 65 "

(Najboljše sredstvo za razkave noge in nečisto polt.)

Glicerino ustna krema v steklenici 50 "

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gl. 1. —

Toaletno karbol-glicerino milo v zavitku po 3 koščke 1.20

KALODONT, glicerino zobna krema po —.35

(Izvrstno sredstvo za lepe svitke zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah.

(28)

POMLADNI GLASI

posvečeni

SLOVENSKI MLADINI.

Uredil in založil **CIRILSKI.**

V Ljubljani, 1891. Tiskala »Katoliška Tiskarna«.

Ta knjižica, ki se radi miče vsebine in krasne oblike sama priporoča, stane brošir. 30 kr., trdo vezana 40 kr. — Kdor naroči skupaj 10 izvedev, dobi en izved po vrhu. (10—4) **Katoliška Bukvarna.**